

Lovforslagets §§ 1—3 samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lovanordning Nr. 124 af 20. Marts 1945 om Hjælp til trængende til Indkøb af visse Levnedsmidler.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1161).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Jeg skal herved tillade mig for det høje Ting at forelægge *Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lovanordning Nr. 124 af 20. Marts 1945 om Hjælp til trængende til Indkøb af visse Levnedsmidler.*

Ved Lovanordning af 20. Marts 1945 om Rabat paa Levnedsmidler, der ved Love af 1. Oktober og 21. December 1945 er forlænget indtil den 31. Marts 1946, er der for Finansaaret 1945—46 stillet et Beløb af i alt 50 Mill. Kr. til Raadighed til Hjælp til trængende til Køb af Kød, Flæsk, Fisk, Sødsmælk og Smør.

Det er ved Lovanordningen overladt til Kommunerne at fordele de Beløb, der er til Raadighed, dog at der efter § 3 ved Fordelingen i særlig Grad skal lægges Vægt paa paagældendes Forsørgelsesbyrde og i øvrigt fortrinsvis tages Hensyn til Alders- og Invalidere, kronisk syge, arbejdsløse Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasserne og dermed økonomisk ligestillede samt Personer, der helt eller delvis modtager deres Underhold af det offentlige Forsørgelsesvæsen. Efter et foreløbigt Skøn er ca. 19 Mill. Kr. af de 50 Mill. Kr., der er til Raadighed i Aaret 1945—46, udbetalt Alders- og Invalidere.

Spørgsmaalet om en Forbedring af Rentenyrernes Kaar er Genstand for indgaaende Overvejelser i Regeringen, og i Forbindelse hermed har man været inde paa Tanken at ophæve Rabatordningen, for saa vidt angaar Rentenyrerne, og at forhøje Renten tilsvarende, idet man anser det for rigtigst, at Rentenyrerne faar en samlet Hjælp og ikke henvises til at supplere Renten med Rabatkort. I denne Forbindelse skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at

en Forhøjelse af Rentens Grundbeløb automatisk faar Virkning paa Understøttelsen til kronisk syge og til Personer, der oppebærer Kommunehjælp.

Det har imidlertid ikke været muligt inden 31. Marts 1946, da den midlertidige Lovgivning om Rabatkort udløber, at stille Forslag om Ændring i Folkeforsikringsloven, og jeg skal derfor fremsætte Forslag om Forlængelse af den gældende Rabatordning. Jeg har dog ikke ment at burde foreslaa Ordningen forlænget for mere end 3 Maanedre, idet der inden dette Tidspunkt maa antages at foreligge en Afgørelse om Regulering af Alders- og Invalidere.

Ved Lovforslaget er der stillet 9 Mill. Kr. til Raadighed for April Kvartal 1946, medens der i hele Sommerhalvaaret 1945 kunde være anvendt 19 Mill. Kr. til Rabatkort. Nedsættelsen skyldes, at Arbejdsløsheden og i Forbindelse hermed Trangen til Rabatkort maa antages at blive noget mindre i Aar end i Fjor. Efter stedfundne Beregninger vil de 9 Mill. Kr., der stilles til Raadighed, gøre det muligt for Kommunerne at yde Rabatkort til de af Loven omfattede Personer til et Beløb svarende til det hidtil ydede.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Stumph: Jeg anbefaler Forslaget om en 3 Maaneders Forlængelse af Loven om Rabatkort til trængende til Indkøb af nærmere betegnede Levnedsmidler, men jeg kan ikke undlade at udtale min Forbavelse over, at Forslaget kommer her 5 Minutter før 12. Der maatte dog have været Mulighed for, at Forslaget kunde være kommet noget før, men naar det ikke er sket, skyldes det maa-ske, at den højtærede Arbejds- og Socialminister, der ifølge et Interview i „Børsen“ mener, at han til Sommer kan standse Rabatkortordningen, har gaaet rundt med Planer om allerede nu at standse denne efter min Opfattelse saa haardt tiltrængte Ordning, hvorefter der ydes Hjælp til de vanskeligst stillede Medborgere og Medborgerinder. Enten er den højtærede Minister altsaa kommet paa andre Tanker, eller ogsaa skyldes Forslagets Fremkomst, at der i Folketinget er indbragt et Par private Forslag, som tager Sigte paa at hjælpe visse vanskeligst stillede Befolkningsgrupper. Jeg er for øvrigt mest tilbøjelig til at antage, at det sidste er Grunden til, at Forslaget i Lyntogsfart er blevet fremsat.

Maa jeg med Hensyn til den højtærede Ministers Udtalelser til „Børsen“ om, at